

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

EUJUR nr. 23/02607

26. april 2024

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-470/21	<p>La Quadrature du Net e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Er civilstandsoplysninger i form af oplysninger om en IP-adresse blandt de trafik- eller lokaliseringsdata, der principielt skal gøres til genstand for en forudgående kontrol ved en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet på brugerne, herunder deres kontaktoplysninger, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ myndighed skal indsamle disse data om de pågældende brugeres IP-adresse uden en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] – i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet [på brugerne], af den omstændighed, at disse data alene kan indsamles med henblik på at forhindre tilsidesættelser af forpligtelser, der i national ret er præcist, indskrænkende og udtømmende defineret, og af den omstændighed, at en systematisk kontrol af adgangen til data om hver enkelt bruger foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>30.04.24</p>

	træffer bindende afgørelser, vil skade opfyldelsen af den samfundsopgave, der er overdraget den uafhængige administrative myndighed, der er beføjet til at foretage denne indsamling – er til hinder for, at denne kontrol foretages i overensstemmelse med hensigtsmæssige retningslinjer, såsom en automatisk kontrol, i givet fald under tilsyn af en intern enhed i det pågældende organ, hvis embedsmænd, der foretager indsamlingen, er uafhængige og upartiske?			
C-156/23	<p>Ararat Spørgsmål:</p> <p>I Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med chartrets artikel 4 og artikel 19, stk. 2, og tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, fortolkes således, at en ret ex officio på grundlag af oplysninger i sagens akter, som er bragt til dens kendskab, og som er blevet suppleret eller præciseret i den ved denne ret verserende kontradiktoriske procedure, skal prøve, om non-refoulement-princippet er blevet overholdt? Afhænger omfanget af denne forpligtelse af, om den kontradiktoriske procedure er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, og er omfanget af denne forpligtelse dermed anderledes ved en vurdering af risikoen for refoulement i forbindelse med en modtagelse end ved vurderingen af denne risiko i forbindelse med en tilbagesendelse?</p> <p>II Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at såfremt en afgørelse om tilbagesendelse træffes i en sag, der ikke er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, skal vurderingen af, om forbuddet mod refoulement er til hinder for en tilbagesendelse, foretages inden vedtagelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, og er det forhold, at der er konstateret en risiko for refoulement, da til hinder for vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, eller udgør denne risiko i en sådan situation en hindring for udsendelse?</p> <p>III Bliver en afgørelse om tilbagesendelse reaktiveret, hvis den er blevet udsat som følge af en ny sag, der ikke er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, eller skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at såfremt der ikke er foretaget en vurdering af risikoen for refoulement i den sag, der fører til en ny fastslåelse af ulovligt ophold, skal der foretages en aktuel vurdering af denne risiko, og skal der i så fald træffes en ny afgørelse om tilbagesendelse? Skal dette spørgsmål besvares anderledes, hvis der ikke foreligger en udsat afgørelse om tilbagesendelse, men derimod en afgørelse om tilbagesendelse, som gennem længere tid hverken er blevet gennemført af tredjelandstatsborgeren eller af myndighederne?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	16.05.24

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-822/21	<p>Republikken Letland mod Kongeriget Sverige <u>Påstande:</u> Republikken Letland har nedlagt følgende påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til —artikel 14, stk. 3, i direktiv (1), for så vidt som Kongeriget Sverige, ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, til den lettiske indskudsgarantifond, har handlet i strid med formålet med direktiv 2014/49/EU og ikke har sikret den effektive virkning af bestemmelserne i direktiv 2014/49/EU —artikel 4, stk. 3, TEU, for så vidt som Kongeriget Sverige, ved at afvise at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, til den lettiske indskudsgarantifond, udøver en negativ indflydelse på integrationen af det indre marked og således skader den gensidige tillid mellem Den Europæiske Unionsmedlemsstater, som er en forudsætning for den grænseoverskridende integration Såfremt Domstolen fastslår, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU og artikel 4, stk. 3, TEU: —Kongeriget Sverige tilpligtes at bringe den konstaterede tilsidesættelse til ophør, ved fra den svenske indskudsgarantifond til den lettiske indskudsgarantifond at overføre det samlede beløb af bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB, beregnet for bidragsperioden i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU —Såfremt artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU skal fortolkes strengt, angive bestemmelsens forenelighed med formålet med direktiv 2014/49/EU og den svenske indskudsgarantifonds forpligtelse til at overføre bidrag indbetalt af den lettiske filial af Nordea Bank AB til den lettiske indskudsgarantifond —Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	30.04.24
C-178/22	<p>Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano <u>Spørgsmål:</u> »Er artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 132 i lovdekret nr. 196 af 30. juni 2003 (databeskyttelsesloven), hvis stk. 3 er blevet ændret ved lovdekret nr. 132 af 30. september 2021, som ændret og ophøjet til lov nr. 178 af 23. no-</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	30.04.24

	<p>vember 2021, og som i sin nuværende affattelse fastsætter: 3. Inden for den lovbestemte lagringsperiode (dvs. 24 måneder fra kommunikationens dato) kan retten – hvis der foreligger tilstrækkelige indicier for dels lovovertrædelser, der i henhold til loven medfører livsvarig fængselsstraf eller fængselsstraf af en varighed, som ved maksimal strafudmåling svarer til mindst tre år, og som fastsættes i medfør af strafferetsplejelovens artikel 4, dels trussel og chikane eller gener for personer via telefon, når truslen og generne er alvorlige – ved begrundet dekret, på anmodning fra anklagemyndigheden eller forsvareren af den tiltalte, den efterforskede, den skadelidte og de andre private parter, give tilladelse til adgang til trafikdata, hvis disse er relevante for at fastlægge de faktiske omstændigheder?»</p>				
C-395/22 og C-428/22	<p>„Trade Express-L“ m.fl. Spørgsmål: 1. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter personer, som har foretaget indkøb inden for Fællesskabet af smøremidler som omhandlet i nr. 3.4.20 i bilag A til forordning (EF) nr. 1099/2008 (eller importører af sådanne smøremidler), kan forpligtes til at oprette beredskabslagre? 2. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter typen af de produkter, som der skal oprettes og opretholdes beredskabslagre af, er begrænset til en del af typerne af produkter i direktivets artikel 2, litra i), sammenholdt med bilag A, afsnit 3.4, i forordning (EF) nr. 1099/2008? 3. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at disse bestemmelser er</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	30.04.24

	<p>til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person, der foretager indkøb eller import inden for Fællesskabet af en type af de produkter, der er nævnt i direktivets artikel 2, litra i), sammenholdt med bilag A, afsnit 3.4, i forordning (EF) nr. 1099/2008, som følge heraf ifalder en forpligtelse til at oprette og opretholde beredskabslagre af en anden og anderledes type produkt?</p> <p>4. Skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 samt 8 og artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person er forpligtet til at oprette og opretholde lagre af et produkt, som vedkommende ikke anvender i forbindelse med sin økonomiske aktivitet, og som ikke har nogen sammenhæng med denne aktivitet, idet denne forpligtelse desuden er forbundet med en betydelig økonomisk byrde (som i praksis medfører, at det er umuligt at opfylde den), eftersom personen hverken råder over produktet eller er importør og/eller indehaver af produktet?</p> <p>5. Såfremt et af spørgsmålene besvares benægtende, skal 33. betragtning til og artikel 1, 3 og 8 samt artikel 2, litra i) og j), i Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter under hensyntagen til dette direktivs formål og i lyset af proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at en person, som har foretaget indkøb eller import inden for Fællesskabet af en bestemt type produkt, kun kan forpligtes til at oprette og opretholde beredskabslagre af den samme type produkt, som var genstanden for indkøbet/importen inden for Fællesskabet?</p>				
C-650/22	<p>FIFA <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 45 og 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for:</p> <ul style="list-style-type: none"> – princippet om, at spilleren og den klub, der ønsker at ansætte denne, hæfter solidarisk for betalingen af den erstatning, som den klub, med hvilken kontrakten er blevet brudt uden gyldig grund, har krav på, således som dette princip er fastsat i artikel 17.2 i FIFA's reglement, RSTP, sammenholdt med de sportslige sanktioner, der fremgår af samme reglements artikel 17.4, og de finansielle sanktioner, der fremgår af artikel 17.1 heri – muligheden for, at det forbund, som spillerens tidligere klub henhører under, såfremt der foreligger en 	Kulturministeriet	O-sag	GA	30.04.24

	<p>tvist mellem den tidligere klub og spilleren, kan undlade at udstede det internationale transfcertifikat, som er nødvendigt for, at en ny klub kan ansætte den pågældende spiller (artikel 9.1 i FIFA's reglement, RSTP, og artikel 8.2.7 i bilag 3 til nævnte reglement)?</p>				
C-670/22	<p>Staatsanwaltschaft Berlin <u>Spørgsmål:</u> 1. Vedrørende fortolkningen af kriteriet »udstedelsesmyndighed« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, litra c), i direktiv 2014/41 a) Skal en europæisk efterforskningskendelse med henblik på indsamling af bevismateriale, som allerede befinder sig i fuldbyrdsstaten (her Frankrig), udstedes af en ret, hvis den tilgrundliggende bevisindsamling i henhold til udstedelsesstatens (her Tysklands) lovgivning skulle være blevet påbudt af retten i en sammenlignelig indenlandsk sag? b) Gælder dette subsidiært i det mindste i tilfælde, hvor fuldbyrdsstaten har gennemført den tilgrundliggende foranstaltning på udstedelsesstatens område med det formål at stille de indsamlede oplysninger til rådighed for efterforskningsmyndigheder i udstedelsesstaten med interesse for oplysningerne med henblik på retsforfølgning? c) Skal en europæisk efterforskningskendelse med henblik på indsamling af bevismateriale altid udstedes af en ret (eller et uafhængigt organ, som ikke varetager strafferetlig efterforskning) uanset de nationale kompetencebestemmelser i udstedelsesstaten, hvis foranstaltningen vedrører alvorlige indgreb i væsentlige grundlæggende rettigheder? 2. Vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 a) Er artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 til hinder for en europæisk efterforskningskendelse med henblik på overføring af oplysninger fra en aflytning af telekommunikation, som allerede er tilgængelige i fuldbyrdsstaten (Frankrig) – navnlig trafik- og lokaliseringsdata og optagelser af kommunikationsindhold – hvis den af fuldbyrdsstaten gennemførte aflytning har omfattet samtlige slutbrugere af en kommunikationstjeneste, der med den europæiske efterforskningskendelse anmodes om overføring af oplysninger fra samtlige tilslutninger, som er i brug på udstedelsesstatens område, og der hverken ved vedtagelsen og gennemførelsen af aflytningsforanstaltningen eller ved udstedelsen af den europæiske efterforskningskendelse forelå konkrete holdepunkter for, at disse individuelle brugere havde begået alvorlige strafbare handlinger? b) Er artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 til hinder for en sådan europæisk efterforskningskendelse, hvis integriteten af de oplysninger, der er indsamlet ved aflytningsforanstaltningen, ikke kan kontrolleres som følge af den omfattende hemmeligholdelse, der udøves af myndighederne i fuldbyrdsstaten? 3. Vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/41 a) Er artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/41 til hinder for en europæisk efterforskningskendelse med</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	30.04.24

	<p>henblik på overføring af telekommunikationsoplysninger, som allerede er tilgængelige i fuldbyrdsstaten (Frankrig), hvis den aflytningsforanstaltning i fuldbyrdsstaten, der ligger til grund for indsamlingen af oplysningerne, i henhold til udstedelsesstatens (Tysklands) lovgivning ville have været ulovlig i en sammenlignelig indenlandsk sag?</p> <p>b) Subsidiært: Gælder dette i hvert fald i tilfælde, hvor fuldbyrdsstaten har gennemført aflytningen på udstedelsesstatens område og i dennes interesse?</p> <p>4. Vedrørende fortolkningen af artikel 31, stk. 1 og 3, i direktiv 2014/41</p> <p>, som er i strid med EU-retten, følge umiddelbart af det EU-retlige effektivitetsprincip?</p> <p>M.fl. spg.</p>				
C-683/22	<p>Adusbef e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Er det i strid med [EU]-retten at fortolke den nationale lovgivning således, at den koncessionsgivende myndighed kan gennemføre en procedure vedrørende ændring af koncessionshaveren i og genstanden for en eksisterende motorvejskoncession eller vedrørende genforhandling heraf uden at vurdere og udtale sig om pligten til at afholde en offentlig udbudsprocedure?</p> <p>2) Er det i strid med [EU]-retten at fortolke den nationale lovgivning således, at den koncessionsgivende myndighed kan gennemføre en procedure vedrørende ændring af koncessionshaveren i og genstanden for en eksisterende motorvejskoncession eller vedrørende genforhandling heraf uden at vurdere pålideligheden af en koncessionshaver, som har gjort sig skyldig i en alvorlig misligholdelse?</p> <p>3) Foreskriver [EU]-retten, at kontraktforholdet skal opsiges i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af pligten til at afholde en offentlig udbudsprocedure, og/eller såfremt indehaveren af en motorvejskoncession viser sig at være upålidelig?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	30.04.24
C-115/22	<p>NADA e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>I. Er oplysningen om, at en bestemt person har overtrådt visse antidopingregler og som følge af denne overtrædelse er udelukket fra at deltage i (nationale og internationale) konkurrencer, en »helbredsoplysning« som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«)?</p> <p>II. Er den generelle forordning om databeskyttelse – navnlig henset til artikel 6, stk. 3, andet afsnit, heri – til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken navnene på de personer, der er berørt af USK's afgørelse, varigheden af udelukkelsen og grundene hertil offentliggøres, uden at det er muligt at udlede helbredsoplysninger om den registrerede? Spiller det i den forbindelse en rolle, at der i henhold til den nationale ordning</p>	Justitsministeriet Miljøministeriet	O-sag	Dom	07.05.24

	<p>kun kan ses bort fra offentliggørelse af disse oplysninger over for offentligheden, såfremt den registrerede er en motionsidrætsudøver, en mindreårig person eller en person, der ved meddelelse af oplysninger eller andre informationer i væsentligt omfang har bidraget til at afsløre potentielle overtrædelser af antidopingregler?</p> <p>III. Kræver den generelle forordning om databeskyttelse – navnlig henset til principperne i artikel 5, stk. 1, litra a) og litra c), heri – før offentliggørelsen under alle omstændigheder, at der foretages en interesseafvejning for så vidt angår på den ene side den registreredes personlige interesser, der berøres af en offentliggørelse, og på den anden side offentlighedens interesse i at få oplysninger om en idrætsudøvers overtrædelse af antidopingregler?</p> <p>IV. Er oplysningen om, at en bestemt person har overtrådt visse antidopingregler og som følge af denne overtrædelse er udelukket fra at deltage i (nationale og internationale) konkurrencer, en behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser som omhandlet i artikel 10 i den generelle forordning om databeskyttelse?</p> <p>V. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Er USK, der er oprettet i henhold til § 8 i ADBG 2021, en offentlig myndighed som omhandlet i artikel 10 i den generelle forordning om databeskyttelse?</p>				
C-4/23	<p>Asociația Accept <u>Spørgsmål:</u> 1) Er den omstændighed, at artikel 43, litra i), og artikel 57 i Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă (lov nr. 119/1996 om civilregistrets dokumenter) dels ikke anerkender ændring af oplysninger om køn og fornavn i folkeregisteret, som en transmand med statsborgerskab i to medlemsstater (Rumænien og en anden medlemsstat) har fået foretaget i en anden medlemsstat efter proceduren vedrørende retlig anerkendelse af køn, dels kræver, at denne rumænske statsborger indleder en ny særskilt retlig procedure i Rumænien, mod det lokale folkeregisterdirektorat, som ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er uklar og uforudsigelig (dom af 19.1.2021, X og Y mod Rumænien, sag nr. 2145/16 og nr. 20607/16), og som kan føre til en modsatrettet afgørelse i forhold til den, som er blevet truffet i den anden medlemsstat, til hinder for udøvelse af retten til unionsborgerskab (artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) og/eller unionsborgerens ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) under overholdelse af vilkårene for værdighed, lighed for loven og ikke-forskelsbehandling (artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 1, 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) og med respekt for privatliv og familieliv (artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	07.05.24

	<p>2) Påvirker Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union besvarelsen af det ovenstående spørgsmål, navnlig såfremt</p> <p>(i) proceduren vedrørende ændring af civilregistrets oplysninger blev indledt inden Brexit og afsluttet i overgangsperioden, og (ii) Brexits virkning indebærer, at den pågældende kun kan udøve de rettigheder, der er forbundet med unionsborgerskab, herunder retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, på grundlag af rumænske identitetsdokumenter eller rumænsk rejselogitimation, hvor den pågældende er identificeret med kvindeligt køn og fornavn, i modsætning til den allerede retligt anerkendte kønsidentitet?</p>				
C-734/22	<p>Finanzprokuratur <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Finder artikel 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, EFT L 312/1 af 23. december 1995, umiddelbar anvendelse på krav, hvorved Republikken Østrig med privatretlige midler har tilbagesøgt støtte, som den i henhold til en kontrakt ydede til ansøgerne om støtte inden for rammerne af et program, der udgør en foranstaltning til miljøvenligt landbrug som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 277/1 af 21. oktober 2005, fordi støttemodtageren har tilsidesat kontraktlige forpligtelser?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal den i det første spørgsmål nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, da fortolkes således, at der også foreligger en handling, som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden og afbryder forældelsesfristen, hvis støtteyderen efter den første udenretlige fremsættelse af et tilbagebetalingskrav på ny, eventuelt flere gange, opfordrer støttemodtageren til betaling og fremsætter udenretlige påkrav i stedet for at gøre sit tilbagebetalingskrav gældende ved domstolene?</p> <p>3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er anvendelsen af en forældelsesfrist på 30 år i den nationale civilret på de i spørgsmål 1 omhandlede tilbagebetalingskrav da forenelig med EU-retten, navnlig med proportionalitetsprincippet?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	08.05.24
C-53/23	<p>Asociația "Forumul Judecătorilor din România" <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Er artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med [chartrets] artikel 12 og 47, til hinder for, at der opstilles grænser for, hvornår faglige dommersammenslutninger kan anlægge visse typer af sager – med henblik på at fremme og beskytte dommernes uafhængighed og retsstaten samt beskytte deres erhvervsmæssige status – ved at indføre betingelsen om, at der skal være tale om en for kraftigt indskrænket</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	08.05.24

	<p>legitim privat interesse, i kraft af en bindende afgørelse fra <i>Înalta Curte de Casa.ie .i Justi.ie</i> (kassationsdomstol) efterfulgt af en national retspraksis i sager, som ligner den foreliggende, og at der skal findes en direkte forbindelse mellem på den ene side den forvaltningsakt, som er genstand for retsinstansernes legalitetskontrol, og på den anden side de faglige dommersammenlutningers vedtægtsmæssige direkte formål og målsætninger, såfremt sammenslutningerne i overensstemmelse med deres vedtægtsmæssige formål og almindelige målsætninger arbejder for at opnå en effektiv domstolsbeskyttelse på områder, som er omfattet af EU-retten?</p> <p>2. Afhængigt af besvarelsen af det første spørgsmål, er artikel 2 TEU, artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, bilag IX til [tiltrædelsesakten] og [MSK]-beslutningen da til hinder for en national lovgivning, som begrænser kompetencen hos det nationale direktorat for korruptionsbekæmpelse på den måde, at enekompetencen til at foretage strafforfølgning vedrørende overtrædelser i form af korruption (i bred forstand) begået af dommere og anklagere er tildelt visse anklagere, som er udpeget specifikt hertil (af lederen af Rumæniens anklagemyndighed, på forslag af det øverste retsråds plenum) inden for henholdsvis anklagemyndigheden ved <i>Înalta Curte de Casa.ie .i Justi.ie</i> (kassationsdomstol) og anklagemyndighederne ved appeldomstolene, idet de sidstnævnte også har kompetence med hensyn til de øvrige kategorier af overtrædelser begået af dommere og anklagere?</p>				
C-216/23	<p>Hauser Weinimport <u>Spørgsmål:</u> a) Skal artikel 3, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 251/2014 fortolkes således, at en drikkevare, der indeholder alkohol og ikke er et vinavlsprodukt som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 251/2014 også er omfattet af udtrykket »alkohol«? b) Betyder »tilsætte« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 251/2014, at slutproduktets alkoholindhold skal være højere end alkoholindholdet i det vinavlsprodukt, der anvendes i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i forordning EU nr. 251/2014? c) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende, skal artikel 3, stk. 1, første punktum, sammenholdt med punkt 1, litra b), nr. ii), i bilag I til forordning (EU) nr. 251/2014 da fortolkes således, at en alkoholholdig drikkevare som omhandlet i spørgsmål a) er omfattet af udtrykket »smagsgivende levnedsmiddel«?</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Sundhedsministeriet</p>	O-sag	Dom	08.05.24
T-235/22	<p>Russian Direct Investment Fund mod Rådet <u>Påstande:</u> —I henhold til artikel 263 TEUF annulleres Rådets afgørelse (FUSP) 2022/346 af 1. marts 2022 om ændring af [Rådets] afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (1) (herefter »den anfægtede afgørelse«), og Rådets forordning (EU) 2022/345 af 1. marts 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	15.05.24

	<p>baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (2) (herefter »den anfægtede forordning«; herefter samlet »de anfægtede retsakter«), for så vidt som disse retsakter nævner sagsøgeren eller vedrører eller finder anvendelse på denne.</p> <p>—Subsidiært fastslås det i henhold til artikel 277 TEUF, at stk. 3 og 4 i artikel 4b i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP (som ændret) samt stk. 3 og 4 i artikel 2e i forordning (EU) nr. 833/2014 (som ændret) er uanvendelige og/eller er ugyldige på grund af ulovlighed, for så vidt som de nævner sagsøgeren eller vedrører eller finder anvendelse på denne, og den anfægtede afgørelse og den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som de nævner sagsøgeren eller vedrører eller finder anvendelse på denne</p>				
T-416/22	<p>Fresenius Kabi Austria m.fl. mod Kommissionen <u>Påstande:</u></p> <p>—Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2022) 3591 af 24. maj 2022 annulleres, for så vidt som den pålægger EU-medlemsstaterne at suspendere de nationale markedsføringstilladelser for de i bilag I hertil omhandlede lægemidler.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>—Subsidiært og som en retsbevarende foranstaltning, annulleres Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2022) 3591 af 24. maj 2022, for så vidt som den pålægger EU-medlemsstaterne at suspendere de nationale markedsføringstilladelser for de i bilag I hertil omhandlede lægemidler for sagsøgernes lægemidler</p>	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	15.05.24
C-706/22	<p>Konzernbetriebsrat <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2157/2001, sammenholdt med artikel 3-7 i direktiv 2001/86/EF, fortolkes således, at i tilfælde af, at et holding-SE-selskab stiftes af deltagende selskaber, som ikke beskæftiger medarbejdere og ikke har datterselskaber, som beskæftiger medarbejdere, og selskabet optages i en medlemsstats register (såkaldt »medarbejderløst SE-selskab «) uden forudgående gennemførelse af en forhandlingsprocedure om medarbejderindflydelse i SE-selskabet, skal denne forhandlingsprocedure i henhold til dette direktiv gennemføres efterfølgende, hvis SE-selskabet bliver virksomhed med bestemmende indflydelse på datterselskaber, der beskæftiger medarbejdere, i flere EU-medlemsstater?</p> <p>2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende: Er den efterfølgende gennemførelse af forhandlingsproceduren i et sådant tilfælde mulig og påbudt uden tidsmæssig begrænsning?</p> <p>3. Såfremt Domstolen besvarer det andet spørgsmål bekræftende: Er artikel 6 i direktiv 2001/86/EF til hinder for en anvendelse af lovgivningen i den medlemsstat, hvor SE-selskabet nu har sit vedtægtsmæssige hjemsted, på en efterfølgende gennemførelse af forhandlingsprocedu-</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	16.05.24

	<p>ren, hvis det »medarbejderløse SE-selskab« blev optaget i registret i en anden medlemsstat uden forudgående gennemførelse af en sådan procedure og før flytningen af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted blev virksomhed med bestemmende indflydelse på datterselskaber, der beskæftiger medarbejdere, i flere EU-medlemsstater?</p> <p>4. Såfremt Domstolen besvarer det tredje spørgsmål bekræftende:</p> <p>Gælder dette også, hvis den stat, hvor dette »medarbejderløse SE-selskab« første gang blev optaget i registret, efter flytningen af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted er udtrådt af Den Europæiske Union, og dets lovgivning ikke længere indeholder bestemmelser om gennemførelse af en forhandlingsprocedure om medarbejderindflydelse i SE-selskabet?</p>				
C-27/23	<p>Hocinx <u>Spørgsmål:</u> »Er princippet om ligebehandling, der er sikret ved artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, samt artikel 67 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter grænsearbejdere ikke kan modtage familieflydelse, der er forbundet med udøvelse af lønnet beskæftigelse i denne medlemsstat, for børn, der er anbragt hos dem ved en retsafgørelse, mens alle børn, der er anbragt ved en retsafgørelse, og som har bopæl i denne medlemsstat, har ret til at modtage disse ydelser, som udbetales til den fysiske eller juridiske person, der har forældremyndigheden over barnet, og hos hvem barnet har lovlig bopæl og faktisk og vedvarende ophold? Har det forhold, at grænsearbejderen sørger for underholdet af dette barn, betydning for besvarelsen af det forelagte spørgsmål?«</p>	<p>Beskæftigelsesministeriet</p> <p>Sundhedsministeriet</p> <p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	O-sag	Dom	16.05.24
C-184/23	<p>Finanzamt T II <u>Spørgsmål:</u> 1) Medfører sammenfatningen af flere personer til én enkelt afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF, at ydelser mod vederlag mellem disse personer ikke er omfattet af momsens anvendelsesområde som omhandlet i dette direktivs artikel 2, nr. 1)? 2) Er ydelser mod vederlag mellem disse personer i hvert fald omfattet af momsens anvendelsesområde, hvis ydelsesmodtageren ikke (eller kun delvist) har ret til fradrag, idet der i modsat fald er risiko for tab af afgiftsindtægter?</p>	Skattestyrelsen	O-sag	GA	16.05.24
C-185/23	<p>BONUL <u>Spørgsmål:</u></p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p>	O-sag	GA	16.05.24

	<p>1. Skal artikel 51, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en medlemsstat anvender EU-retten i en situation, hvor en ret i den pågældende medlemsstat vurderer lovligheden af en beslutning truffet i anden instans af et særligt udvalg i den pågældende medlemsstats parlament, som stadfæstede den nationale sikkerhedsmyndigheds administrative afgørelse om inddragelse (tilbagekaldelse) af en juridisk persons</p> <ul style="list-style-type: none"> – industrisikkerhedsgodkendelse, der i henhold til national ret giver adgang til klassificerede informationer, og samtidig, og kun på grund af inddragelsen af denne godkendelse, også – industrisikkerhedscertifikatet, der blev udstedt til denne juridiske person med henblik på, at denne kan få adgang til klassificerede informationer »SECRET UE/EU SECRET« som omhandlet i artikel 11 og bilag V til Rådets afgørelse af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (2013/488/EU) i dens nuværende udgave? <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende –Skal chartrets artikel 47, stk. 1 og 2, således fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national regulering og praksis, hvorefter</p> <ul style="list-style-type: none"> a) en afgørelse fra en nationale sikkerhedsmyndighed om inddragelse (tilbagekaldelse) af den nævnte godkendelse og certifikat, ikke angiver hvilke klassificerede informationer, der fik denne myndighed til at acceptere, at der skulle ske en inddragelse (tilbagekaldelse), men kun henviser til det relevante dokument i denne myndigheds sagsakter, som indeholder denne klassificerede information, b) den berørte juridiske person ikke har adgang til den nationale sikkerhedsmyndigheds sagsakter og til de konkrete dokumenter, der indeholder de klassificerede informationer, der gav myndigheden anledning til at konkludere, at der var grundlag for at inddrage (tilbagekalde) godkendelsen og certifikatet, c) advokaten for den pågældende juridiske person kan få adgang til disse sagsakter og sådanne dokumenter, men kun efter samtykke fra direktøren for den nationale sikkerhedsmyndighed eller efter tilladelse fra en anden myndighed, der har forelagt disse dokumenter for den nationale sikkerhedsmyndighed, og selv efter at have fået en sådan adgang, er advokaten forpligtet til at være fortrolig om indholdet af disse sagsakter og sådanne dokumenter, d) den ret, der vurderer, om den afgørelse, der er beskrevet i det første spørgsmål, er lovlig, har fuld adgang til disse sagsakter og dokumenter? <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal chartrets artikel 47, stk. 1 og 2, fortolkes således, at bestemmelsen direkte tillader (eller alternativt forpligter) den domstol, som vurderer lovligheden af afgørelsen, som er beskrevet i det første spørgsmål, til ikke at anvende den i det andet spørgsmål nævnte lovgivning og praksis og tillade den berørte juridiske per-</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>son eller dennes advokat adgang til den nationale sikkerhedsmyndigheds sagsakter eller til dokumenter, der indeholder klassificerede informationer, hvis denne domstol finder det nødvendigt for at sikre adgangen til effektive retsmidler og kontradiktionsprincippet?</p> <p>4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Skal chartrets artikel 51 stk. 1 og 2, fortolkes således, at rettens beføjelse til at give aktindsigt i sagsakterne eller dokumenterne som omhandlet i det tredje spørgsmål omfatter</p> <ul style="list-style-type: none"> – alene de dele af sagsakterne eller dokumenterne, der indeholder oplysninger, der er relevante for vurderingen af industrisikkerheden i henhold til artikel 11 og bilag V til Rådets afgørelse nr. 2013/488/EU, eller – også de dele af sagsakterne og dokumenterne, der indeholder oplysninger, der kun er relevante for vurderingen om industrisikkerheden i overensstemmelse med national ret, dvs. i et omfang, der er mere vidtgående end betingelserne, som er angivet i Rådets afgørelse nr. 2013/488/EU? 				
C-188/23	<p>Conti 11. Container Schifffahr</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>a) Er den undtagelse fra anmeldelsespligten, som anordnes i artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, ugyldig på grund af tilsidesættelse af bestemmelserne i Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf af 22. marts 1989, hvis undtagelsen også undtager farligt affald fra anmeldelsespligten, som hidrører fra et havari om bord på et skib, og som i henhold til Den Europæiske Unions Domstols dom af 16. maj 2019 i sag C-689/17 skal anses for affald som omhandlet i denne undtagelsesbestemmelse?</p> <p>b) Såfremt spørgsmål a) besvares benægtende: Skal den i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1013/2006 anordnede undtagelse i betragtning af Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf af 22. marts 1989 fortolkes restriktivt således, at rester i form af metalskrot og slukningsvand opblandet med slam og lastrester som de i hovedsagen omhandlede, som hidrører fra et havari om bord på skibe, ikke skal anses for affald, der opstår om bord på skibe, i denne bestemmelses forstand?</p>	Søfartsstyrelsen Miljøministeriet Erhvervsministeriet	O-sag	GA	16.05.24
C-405/23	<p>Touristic Aviation Services</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der i tilfælde af, at en lufthavnsoperatør eller en virksomhed, som lufthavnsoperatøren har engageret til at forestå bagagehåndtering, mangler personale, er tale om en usædvanlig omstændighed som omhandlet i denne bestemmelse, der ligger uden for den faktiske kontrol for og påvirker den sædvanlige aktivitetsudøvelse i det luftfartsselskab, der benytter sig af denne tjeneste fra lufthavnsoperatøren/den virksomhed, som denne har engageret, eller</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	16.05.24

	skal den bagagehåndtering, som lufthavnsoperatoren/en af denne engageret virksomhed har ansvaret for, og manglen på personale til bagagehåndtering hos en af disse anses for et led i det pågældende luftfartsselskabs sædvanlige aktivitetsudøvelse, således at en fritagelse fra pligten til at betale kompensation i henhold til artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 kun er mulig, hvis manglen på personale skyldes en usædvanlig omstændighed som omhandlet i denne bestemmelse?				
--	---	--	--	--	--